

ת"פ 44180/12/14 - מדינת ישראל נגד דמיטרי קוגן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 44180-12-14 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' קוגן

בפני כבוד השופט ד"ר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ליה קוק

המאשימה

נגד

דמיטרי קוגן
ע"י ב"כ עו"ד שרון קינן

הנאשם

הכרעת דין

1. כמצוות הוראות סעיף 182 סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, אני מודיע, בפתח הכרעת הדין, כי החלטתי לזכות את הנאשם.

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

2. מעשה שהיה כך היה. הנאשם עבד בעבודות התקנה בחברת "מינוף תקשורת בע"מ", שעסקה באספקת שירותים לחברות תקשורת וכן בהתקנת לוחות סלולאריים (להלן - החברה). כעולה מהראיות שהובאו לפניי מדובר בחברה קטנה יחסית, המצויה בבעלותו ובניהולו של מר ארי ברוקס (להלן - המתלונן). בין החברה לבין הנאשם לא נערך הסכם העסקה בכתב (ר' בדו"ח העימות ת/4, שורה 7). הנאשם עבד בחברה החל בחודש מרץ 2010 ועד לפיטוריו על ידי המתלונן, ביום 11.5.13.
3. לאחר פיטוריו הגיש הנאשם תביעה אזרחית בבית הדין האזורי לעבודה בתל-אביב נגד החברה ונגד המתלונן (ס"ע 42643-07-13), על סך של 160,712 ₪ (להלן - התביעה). מהות התביעה היתה, בעיקרה, השלמת שכר עבודה ותשלומים נלווים, לרבות תשלומים סוציאליים והפרשות לקרן פנסיה. בכתב התביעה הועלו טענות חמורות בתחום דיני העבודה נגד החברה ונגד המתלונן. בין השאר נטען כי הנאשם פוטר שלא כדין, על אחר, ללא מתן הודעה מוקדמת, וכי התשלומים שקיבל נערכו שלא כדין, תוך דריסת זכויותיו. לכתב התביעה צורפה ההודעה שקיבל הנאשם מהמתלונן ביום 11.5.13, שבה

הודע לו "אתה מפוטר" (להלן - הודעת הפיטורין).

4. לעניין שכרו של הנאשם נטען בכתב התביעה כי במרבית תקופת העסקתו של הנאשם השכר עמד על סך של 12,000 ₪ בממוצע. עם זאת, היו שינויים בשיעור השכר בשל התחלפות פרויקטים ועל כן, לצורכי התביעה, הועמד שכרו של התובע על סך של 10,000 ₪ (ר' בסעיפים 11 ו-12 לכתב התביעה, ת/7). לכתב התביעה צורפו שלושה תלושי שכר, לחודשים ינואר, פברואר ומרץ 2013 (להלן - התלושים שבמחלוקת). בכתב התביעה (בסעיף 23) נטען כי ככלל לא הונפקו לנאשם תלושי שכר, ואף התלושים שבמחלוקת - שבכל אחד מהם מצוין תשלום נטו בסך של 7,500 ₪ - לא שיקפו את מלוא שכרו של הנאשם.

5. לאחר הגשת התביעה הגיש המתלונן תלונה במשטרה נגד הנאשם בטענה כי התלושים שבמחלוקת הינם מזויפים. נפתחה חקירת משטרה, שבעקבותיה הוגש כתב האישום שלפניי. כתב האישום הינו לקוני למדי, ובעובדותיו הרלוואנטיות נטען כלהלן:

2. **במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, סמוך לחודש 4/13 זייף הנאשם, בעצמו או באמצעות אדם אחר, תלושי שכר של החברה לחודשים 1-3/13, כך שהתלושים הראו כאילו הנאשם הרוויח למעלה מ-8,000 ₪ ברוטו בחודש, הגם שלאמיתו של דבר הרוויח סכומים פחותים מכך משמעותית (להלן - התלושים המזויפים) (התלושים שבמחלוקת - ש.א.).**

3. **בחודש יולי 2013 ולאחר שסיים את עבודתו בחברה, הגיש הנאשם לבית הדין האזורי לעבודה בתל אביב תביעה כספית נגד החברה ובעליה, ארי ברוקס, בגין זכויות סוציאליות ושכר עבודה שחייבת לו החברה, לטענתו. בכוונה להכשיל את ההליך השיפוטי ולהביא לידי עיוות דין, עשה הנאשם שימוש בתלושים המזויפים כבסיס לתביעתו, וזאת בכוונה לקבל במרמה כספים שלא הגיעו לו.**

6. הנאשם הואשם אפוא, בכתב האישום, בעבירות של זיוף, לפי הוראות סעיף 418 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), שימוש במסמך מזויף, לפי הוראות סעיף 420 לחוק העונשין, ושיבוש מהלכי משפט, לפי הוראות סעיף 244 לחוק העונשין.

7. תשובת הנאשם לאישום נשמעה במוקד. ב"כ הנאשם כפר בשם מרשו כפירה מלאה הן בטענות הזיוף והן בטענות שיבוש מהלכי המשפט. לעניין הזיוף ציין ב"כ הנאשם כי מטעם המתלונן עצמו נמסרו למשטרה שתי גרסאות שונות של תלושי השכר הרלוואנטיים, ועל כן לא ניתן כלל לדבר על זיוף. לעניין השיבוש טען ב"כ הנאשם כי בכתב התביעה שהגיש הנאשם צוין כי התלושים שבמחלוקת אינם משקפים את משכורתו בפועל, ועל כן לא ניתן לייחס לנאשם שיבוש מהלכי משפט.

ב. עיקר פרשת התביעה:

8. מטעם המאשימה העידו שתי החוקרות, גב' יונה בצינסקי וגב' חנ ג'די, וכן המתלונן, מר פאבל קרבצ'וק המועסק אצלו, ומר שאול עבודי, שבמשרדיו נערכה הנהלת החשבונות של החברה. בנוסף גם הוגשו מספר מוצגים בהסכמה.

9. גב' גלעדי שימשה כחוקרת בתיק, גבתה את הודעת הנאשם (ת/3) וערכה עימות בין הנאשם

לבין המתלונן (ת/4). יחד עם זאת, כפי שעלה בעדותה לפניי, היא יצאה לחופשת לידה בסמוך לאחר פתיחת החקירה ועל כן לא ביצעה חקירה מלאה וכמסתבר אף לא היתה בקיאה בפרטי החקירה.

10. בחקירתה הנגדית עומתה גב' גלעדי עם העובדה שמטעם המתלונן נמסרו למשטרה שתי גרסאות של שלושת תלושי השכר הרלוואנטיים, לחודשים ינואר עד מרץ 2013, כלהלן:

האחת - על סכום (נטו לתשלום) של 4,232 ₪ לכל תלוש שכר (ר' ת/5). מדובר בתלושי השכר ה"אמיתיים" על פי מה שנרשם עליהם, שהוגשו על ידי המתלונן.

השנייה - על סכום (נטו לתשלום) של 4,425 ₪ לכל תלוש שכר (ר' ת/6). מדובר בתלושי השכר שנשלחו למשטרה על ידי עו"ד אורטל, ב"כ המתלונן בתביעה.

11. גב' גלעדי הודתה בהגינותה כי בזמנו לא שמה לב להבדלים הנ"ל, וכדבריה:

ת: אני לראשונה מבחינה כרגע כי התלושים שהועברו אלי על ידי מחלקת הכספים של החברה, אותו שאול עבודי, והתלושים שהועברו על ידי עו"ד אורטל, ששניהם נועדו להראות את משכורתו האמיתית של החשוד - אינם זהים.

לאחר הפסקה קצרה.

ת: אני מבקשת לעשות סדר. ההבדל בין התלושים שהיו אמורים להיות מקוריים, הם בין התלושים שהגיש המתלונן ארי, לבין התלושים שהגיש שאול רואה החשבון, שיצאו מהמערכת שלהם. אלה שתי גרסאות שלהבדלים ביניהם בזמנו לא שמתי לב.

ש: מה שאת אומרת, זה שהמתלונן הגיש לך שלושה תלושים על סכום אחד, רואה החשבון הגיש לך שלושה בסכום אחר, ואצל הנאשם נמצאו שלושה בסכום אחר. נכון?

ת: נכון?

ש: יש פתרון לזה?

ת: כרגע אין פתרון לזה (ר' בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 25 ואילך. ההדגשות הוספו).

12. גב' גלעדי נשאלה האם - נוכח המחלוקת בין הצדדים אם תלושי השכר שהציג המתלונן הם אמנם התלושים ה"אמיתיים" - היא ערכה בירור מול רשויות המס, אך השיבה על כך בשלילה וציינה כי הסתפקה במסמכים שמסר המתלונן ובעדות נציגו של מר עבודי (ר' בפרוטוקול, עמ' 8 שורה 19). עוד יש לציין, בהקשר זה, כי גב' גלעדי אישרה שנוכח טענת הנאשם כי הגיש את התלושים שבמחלוקת למשרד הפנים היא פנתה למשרד הפנים וביקשה מהם את התלושים שהגיש הנאשם, שהתבררו אמנם כתלושים שבמחלוקת (שם, עמ' 7 שורה 21 ואילך. ר' גם התלושים נ/1).

13. באשר לתמיהה העולה מכך שהתלושים ה"אמיתיים" מצביעים על משכורות זהות לחלוטין בכל חודש, הגם שלפי הטענה מדובר בעבודות שבהן השכר נגזר מהיקף ביצוע ההתקנות בפועל, השיבה גב' גלעדי כלהלן:

ש: גובה השכר נקבע על פי כמות האלמנטים שהם מבצעים כל חודש, נכון?

- ת:** נכון
- ש:** אז איך יכול להיות שהמשכורות בכל חודש הן זהות
- ת:** אני לא יודעת, לא נכנסתי לזה, אני לא יודעת מה התעריף, אחרי שיצאתי לחופשת לידה אני זוכרת שביקשתי מהמתלונן לתת מסמכים על כמה שעות ביום הבן אדם עבד ואיזה אלמנטים הוא ביצע. אני זוכרת(ת) את זה בוודאות
- ש:** תסכימי איתי שכל תלושי השכר שהצגנו, זה אותו שכר על האגורה, זה לא עורר חשד לשאול איך יכול להיות שמי שהמשכורת שלו על פי כמות האלמנטים שהוא עושה, איך יכול להיות שהיא מתאימה על השקל בכל חודש וחודש
- ת:** אני לא זוכרת שהוא דיבר איתי על זה בעדות, אבל הוא היה צריך להגיש מסמכים כיצד מחשבים את המשכורת. יצאתי לחופשת לידה ומי שהחליפה אותי אני חושבת שטיפלה בזה (ר' בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 26 ואילך).
14. עוד יש לציין כי גב' גלעדי נשאלה אם במהלך העימות - אותו ערכה כאמור בין המתלונן לבין הנאשם - התלונן המתלונן על כך שעובר למסירת הודעת הפיטורין איים עליו הנאשם ברצח, כשהוא שיכור, והשיבה על כך בשלילה (ר' בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 12).
15. החוקרת גב' בצינסקי המשיכה בביצוע פעולות החקירה בתיק, אך לא ראתה את עצמה כחוקרת בתיק או כמנהלת החקירה. למעשה, על פי עדותה, רק באופן מקרי היא היתה החוקרת שתפסה את המסמכים הנוספים אותם הביא המתלונן למשטרה (ר' בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 20 ואילך. ר' גם המזכרים שערכה ת/1 ות/2).
16. במזכר ת/1, אותו ערכה גב' בצינסקי, מצוין כי היא שאלה את המתלונן מדוע הוא הציג שיק שנתן לנאשם על סך של 6,000 ₪, כאשר לטענתו משכורת הנאשם עמדה על סך של 4,000 ₪ בלבד. המתלונן השיב לה כי דובר בהלוואה לחגים. גב' בצינסקי שאלה את המתלונן מדוע אם כך טען בהודעתו שמדובר במפרעה, והלה השיב כי מבחינתו הלוואה ומפרעה הם היינו הך. לשאלתה הנוספת, האם ההלוואה הוחזרה, טען המתלונן כי קיזז את ההלוואה ממשכורתו של הנאשם אך הדבר לא נרשם בתלושים.
17. המתלונן, בעדותו הראשית, תיאר את עבודתו של הנאשם בחברה. לטענתו, הנאשם קיבל את שכרו במזומן, לבקשתו, משום שהיה לו עיקול בבנק (ר' בפרוטוקול, עמ' 15 שורה 13 ואילך. בחקירתו הנגדית אישר המתלונן כי העברת השכר נעשתה באמצעות אביו. ר' שם, עמ' 20 שורה 26). המתלונן טען כי טענות הנאשם אודות השתכרות בין סך של 10,000 ₪ לבין סך של 12,000 ₪ הן הזויות מבחינתו, שכן אין לו אף עובד בשכר כזה, ושכרו של הנאשם עמד של "סדר גודל" של 4,000 ₪ ומשהו (שם, שורה 8 ואילך).
18. כשנשאל המתלונן אודות פיטורי הנאשם, הוא השיב כלהלן:

ש: מתי פוטר הנאשם

ת: מעולם לא פוטר, אילץ אותי(י) והוציא ממני בכוח ובאיומים בזמן שהוא היה אצלי בבית במוצאי שבת, בתאריך שרשום שם, שאני לא זוכר אותו, ואילץ אותי לתת לו מכתב פיטורין. משהו שאני לא תכנתי לעשות ולא עשיתי, פשוט כתבתי

את זה על מסמך בכתב (הודעת הפיטורין - ש.א.) כדי שהוא ייצא מביתי ויפסיק לאיים עלי ועל המשפחה.

ש: כיצד נוצרה הסיטואציה שבה ביקש הנאשם שתפטרו אותו

ת: טען שמגיע לו שכר גבוה יותר מזה שקיבל (ר' בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 19 ואילך. ההדגשות הוספו).

19. בחקירתו הנגדית תיאר המתלונן את הנאשם כעובד בעייתי, אם לא למעלה מכך. המתלונן הסביר את העובדה שלפי גרסתו משכורתו של הנאשם בחודשים הרלוואנטיים היתה זזה, הגם שהמשכורת נקבעה על פי מספר האלמנטים המותקנים, בכך שהנאשם מעולם לא עבר את מכסת המינימום בעבודתו. המתלונן אף הוסיף וטען שהנאשם עשה לו נזקים מבלי לפרט (ר' בפרוטוקול, עמ' 19 שורה 9), אם כי לאחר מכן סייג את הדברים וטען שהנאשם היה "בסדר" ויש גרועים ממנו. המתלונן נשאל על כך שבמסגרת לא סיפר שהנאשם איים עליו או על משפחתו, אך השיב כי הגיש תלונה במסגרת בעניין (ר' בפרוטוקול, עמ' 19 שורה 13. יוער כי לא הוצגה בבית המשפט תלונה כאמור). עוד טען המתלונן, בהמשך הדברים, כי שולמה לנאשם "קצין פנסיה" (שם, עמ' 23 שורה 13).

20. באשר לעובדה שהוגשו למשטרה מטעמו שתי גרסאות שונות של תלושי השכר הרלוואנטיים (ת/5 ות/6) התקשה המתלונן במתן הסבר המתקבל על הדעת. תחילה ציין כי מדובר בתלושים שהודפסו במועדים שונים, וככל הנראה תוקנו מסיבה כלשהי, אך לאחר מכן הודה שלא ניתן לתקן תלושי שכר בדיעבד (ר' בפרוטוקול, עמ' 20 שורה 13).

21. המתלונן נשאל מדוע לטענתו תלושי השכר שבמחלוקת הם תלושים מזויפים, וטען כי הנאשם הוא המומחה לכך (ר' בפרוטוקול, עמ' 20 שורה 20). במקום אחר אף הגדיל המתלונן והעלה השערה שלפיה הנאשם מכיר כנראה תוכנות המסוגלות לזייף מסמכי הנהלת חשבונות (שם, עמ' 23 שורה 6). באשר לכך שעל התלושים שצירף הנאשם ישנו כיתוב המלמד שהם נשלחו בפקס דווקא למתלונן, ממשרדיו של מר עבדי, טען המתלונן "זה נראה ככה אבל זה לא ככה" (שם, עמ' 20 שורה 22). עוד אישר המתלונן כי הוא זוכר סיטואציה שהנאשם התקשר אליו וביקש שלושה תלושי שכר (לדברי הנאשם לצורך הוצאת ויזה לחמותו), אך טען שאינו זוכר אם הוא או מר פאבל קרבצ'וק העבירו אותם לנאשם (שם, עמ' 22 שורה 16).

22. המתלונן נשאל מדוע צירף דפי חשבון בנק של החברה, המלמדים לכאורה על מספר מצומצם בלבד של עובדים (הכוונה לדפים המצורפים לת/1), כשלטענתו באותה תקופה היו לחברה שלושים עובדים. המתלונן השיב כי לעובדים האחרים שולם השכר מחשבון אחר של החברה, אותו לא הביא למשטרה כיוון שהחוקרת ביקשה רק דוגמא (ר' בפרוטוקול, עמ' 18 שורה 7 ואילך).

23. באשר לשיעור השתכרותו של מר פאבל קרבצ'וק, כהשתקפותו בדפים המצורפים לת/1 הנ"ל, טען המתלונן כלהלן:

ש: כמה פאבל הרוויח במאי 2013, ואני מפנה אותך לת/1

ת: הוא קיבל לבנק 3,835 ₪, עבור עבודה באפריל 2013. זה אני למד מכך שהעברה היא ביום 09.05.13.

...

ש: בעימות שואלים אותך כמה פאבל מרוויח, ואתה אומר בסביבות 4,000-5,000 ₪

ת: מה הבעיה? הייתי בעימות. היא שאלה בערך ואני עניתי לה בערך, וזה באמת בערך. חוץ מזה, ההעברה הבנקאית במסמך שחברי הציג בפני לא בהכרח משקף את כל המשכורת שלו, אולי הוא לקח מפרעה במזומן אני לא יודע

ש: יכול היות שהוא קיבל במזומן

ת: מפרעה כן. נוסף על כך... (ר' בפרוטוקול, עמ' 21 שורה 10 ואילך).

24. מר קרבצ'וק העיד אף הוא מטעם המאשימה. בחקירתו הראשית סיפר מר קרבצ'וק על עבודתו בחברה, אצל הנאשם, מחד גיסא, ועל חברותו הטובה עם הנאשם, עוד מאז שעבדו יחדיו בחברה קודמת, מאידך גיסא. מר קרבצ'וק ציין כי נפל בינו לבין הנאשם סכסוך קשה, וכיום הם אינם מדברים כלל (ר' בפרוטוקול, עמ' 24). מר קרבצ'וק הכחיש כי העביר לנאשם את התלושים שבמחלוקת, או תלושי שכר אחרים כלשהם (שם, עמ' 25 שורה 15).

25. לענין שיעור השתכרותו בחברה ציין מר קרבצ'וק כי בתקופה הרלוואנטית - המחצית הראשונה של שנת 2013 - הוא הרוויח סכומים שנעו בין 4,600 ₪ עד 4,900 ₪ (ר' בפרוטוקול, עמ' 24 שורה 24). בחקירתו הנגדית הופנה מר קרבצ'וק לכך שעל פי הדפים המצורפים לת/1 - שלפי גרסת המתלון משקפים את העברות השכר לעובדים - בחודשים מרץ עד מאי 2013 הועבר אליו סך של 3,835 ₪ בכל חודש בלבד, ונשאל כיצד הדבר אפשרי. מר קרבצ'וק השיב כי יכול להיות שהיו העברות בנקאיות מחשבון אחר של המתלון, ובכל מקרה הסכום הנ"ל (של 3,853 ₪) אינו משקף את המשכורת שלו באותם הזמנים (שם, עמ' 26 שורה 6 ואילך).

26. לבסוף העיד מטעם המאשימה מר עבודי. כמו המתלון גם מר עבודי התקשה להסביר את הגרסאות השונות של תלושי השכר מטעם המתלון, ציין ש"מישהו שינה את הסכומים" אך הוסיף כי בטוח שמדובר במישהו ממשרדיו (ר' בפרוטוקול, עמ' 28 שורה 29 ואילך). בהמשך הדברים ציין מר עבודי, בהגינותו, כי לאחר חקירת המשטרה ערך בירור בחברת בזק ומצא שאישור הפקס על גבי התלושים שבמחלוקת אמנם משקף הודעת פקס שנשלחה באותו המועד ממשרדיו למחשבו של המתלון, הגם שאינו יכול לדעת מה היה תוכנה של הודעה זו (שם, עמ' 29 שורה 6 ואילך).

27. על אף שמר עבודי הודה כי שתי גרסאות תלושי השכר מטעם המתלון - דהיינו: הגרסאות שנמסרו על ידי המתלון ועל ידי עורך-דינו - הופקו במשרדו, הוא הכחיש כי התלושים שבמחלוקת הופקו במשרדו. יוער, כי גרסתו של מר עבודי בעניין זה לא היתה ברורה לגמרי, שכן הגם שכאמור הודה בהגינותו שתלושי השכר שבמחלוקת נשלחו ממשרדיו, באותה נשימה הוא טען שהם לא נערכו שם; וכדבריו:

ת: אני ראיתי את התלושים האלו (התלושים שבמחלוקת - ש.א.) במשטרה. הפורמט הוא אותו פורמט שלי. הפקס נשלח מהמשרד שלי ואני בדקתי את זה אחרי זה וזה מאוד עניין אותי, יש בבזק אישור שזה נשלח ממני. אם הולכים לחב' בזק ושואלים אם שאול עבודי שלח בתאריך זה פקס כזה, משיבים שכן, שיש תקשורת מהמחשב לשי למחשב של ארי (המתלון - ש.א.). ז.א. העמוד של התלוש נשלח מהמשרד שלי.

ש: ניתן לראות את התמונה הזו עוברת למשרד שלך?

ת: לא. זה כמו שיחה יוצאת ושיחה נכנסת.

ש: כשאתה מסתכל על התלוש הזה, תוכל לומר מתי הופק התלוש הזה?

ת: לא. אני רק יכול לומר לך שהעמוד הזה נשלח מהמשרד שלי, אני יכול לומר לך בוודאות שהוא לא הופק במשרד שלי. בחודש מרץ המצטבר הוא לא הגיוני. גם אם אני רוצה לעשות את זה אני לא יכול. בגלל התוכנה שלא מאפשרת דבר כזה (ר' בפרוטוקול, עמ' 29 שורה 6 ואילך. ההדגשות הוספו).

38. בחקירתו הנגדית ציין מר עבדי כי ניתן לזייף תלושי שכר באמצעות סריקתם ושינוי פרטיהם (ר' בפרוטוקול, עמ' 30 שורה 19 ואילך). עוד הוסיף, כי בירור קצר עם חברת "שקלולית" - עורכת תוכנת השכר שבאמצעות התוכנה שלה הופקו התלושים - היה יכול לגלות מהם התלושים ה"אמיתיים", אך הוא לא עשה כן משום שלא נתבקש לכך (שם, עמ' 31 שורה 16 ואילך). עוד ציין מר עבדי, כשנשאל לגבי הפרשות המעביד לנאשם, כי לא נעשתה לנאשם קרן השתלמות ולא שולמו תשלומים לפנסיה (שם, עמ' 32 שורה 10).

29. מטעם המאשימה הוגשו כאמור גם מספר מוצגים, וביניהם הודעת הנאשם (ת/3). בהודעה זו הכחיש הנאשם את המיוחס לו. לדברי הנאשם, בדרך שגרה לא נפקו לו תלושי שכר ואת שכרו הוא היה מקבל במזומן, באמצעות אביו של המתלונן. הנאשם הוסיף וטען כי לא עמד על קבלת תלושי שכר משום שלא היה צריך אותם (ר' ת/3, שורה 26).

30. באשר לתלושים שבמחלוקת הכחיש הנאשם כל זיוף, טען כי אלה הם התלושים שהוא קיבל והוסיף שאין לו מה להסתיר (ר' ת/3, שורה 63). הנאשם הסביר כי ביקש מהמתלונן את התלושים שבמחלוקת לצורכי בקשה שהגיש למשרד הפנים. לדבריו, במסגרת בקשה לווזיה לחמותו, המתגוררת בבלארוס, הוא נדרש להציג תלושי שכר, ועל כן פנה כאמור למתלונן. בתשובה לשאלה בעניין זה הוסיף הנאשם וציין כי לצורכי הבקשה הנ"ל אין חשיבות לשיעור השכר, שכן הוא נדרש רק להראות שהוא עובד (שם, שורה 67). יוטעם, כי גם בחקירתו זו טען הנאשם שהתלושים שבמחלוקת אינם מייצגים את שכרו המלא, שהיה לטענתו גבוה יותר. לדבריו, כשדיבר על כך עם המתלונן השיב הלה שלא ידאג ו"הכל יהיה בסדר" (שם, שורה 24).

31. באשר לשיעור השכר הבהיר הנאשם כי הוא נהג לעבוד בחברה במשך שעות ארוכות, משעות הבוקר המוקדמות ועד לשעות הערב, וכן בסופי השבוע, ומכאן שכרו הגבוה יחסית. הנאשם הדגיש כי לפני שעבר לעבוד בחברה הוא עבד בחברה אחרת, שבה השתכר בין סכום של 6,500 ₪ לבין סכום של 7,000 ₪, ועבר לעבוד בחברה רק משום שהמתלונן הציע לו שכר גבוה יותר. לפיכך, כך לגרסתו, טענת המתלונן כי הנאשם הרוויח 4,200 ₪ בלבד, מעבר להיותה שקרית, גם אינה הגיונית (ר' ת/3, שורה 29 ואילך).

32. הנאשם טען עוד, כי את התלושים שבמחלוקת הוא קיבל מהמתלונן באמצעות מר קרבצ'וק. הנאשם עומת עם טענת מר קרבצ'וק, שטען כי לא הביא לנאשם את התלושים, והשיב כי מדובר בשקר (ת/3, שורה 76).

33. בעימות שנערך בין המתלונן לבין הנאשם עמדו השניים על גרסאותיהם (ר' דו"ח העימות ת/4).

בפתח העימות טען המתלונן כי שילם את שכרו של הנאשם במזומן לבקשתו, משום שלנאשם היתה "בעיה בבנק" (ת/4, שורה 3). הנאשם הכחיש את הדברים וטען כי חשבונו תקין וכי המתלונן היה משלם בדרך זו משום ששיקים שלו היום חוזרים (שם, שורה 8).

34. המתלונן נשאל בעימות אם הוא זוכר שהנאשם ביקש תלושי שכר לצורך הלוואה או ויזה ואישר זאת (ת/4, שורה 66), אך לגבי משלוח התלושים בפקס לא היה חד משמעי, וכדבריו: "סביר מאוד שלא נשלחו התלושים האמיתיים של דימטרי בפקס למרות שתיאורטית הדבר אפשרי..." (שם, שורה 68).

35. באשר לנסיבות מתן הודעת הפיטורין התבטאו המתלונן והנאשם בעימות כלהלן:

המתלונן: ...הוא הכריח אותי לתת לו מכתב פיטורין ואני בכלל לא

התכוונתי לפטר אותו כי הוא היה עובד טוב. הוא הכריח אותי

לתת לו מכתב פיטורין במוצ"ש ב 11.5.13

הנאשם: הפיטורין היו ביוזמתו (ר' ת/4, שורה 90 ואילך).

ג. עיקר פרשת ההגנה:

36. מטעם ההגנה העידו הנאשם עצמו וכן מר בוריס סטרובורוב, אשר עבד בחברה בתקופה הרלוואנטית. הנאשם חזר בעדותו לפניי על גרסתו בהודעתו במשטרה (ת/3). הנאשם תיאר את עבודתו בחברה הקודמת, לפני שהחל את עבודתו בחברה, והציג תלוש שכר מאותה החברה לחודש ינואר 2010, בו קיבל סכום נטו לתשלום בסך של 6,896 ₪ (ר' נ/3). הנאשם סיפר כיצד הציע לו הנאשם לעבור לעבוד בחברה ותיאר את הנסיבות שבהן עבר (ר' בפרוטוקול, עמ' 36).

37. באשר לתלושים שבמחלוקת חזר הנאשם על גרסתו בהודעתו שלפיה הוא נדרש לצרף שלושה תלושי משכורת לבקשת ויזה לחמותו, ועל כן פנה בדחיפות לנאשם, שהעביר לו את התלושים באמצעות מר קרבצ'וק (ר' בפרוטוקול, עמ' 36 שורה 21 ואילך). הנאשם הכחיש נמרצות את טענות המתלונן - לפי הטענה, בתצהיר שהוגש במסגרת התביעה - כי איים על המתלונן ועל משפחתו כדי לקבל את הודעת הפיטורין, והכל בהיותו בגילופין. לטענת הנאשם, הוא כלל לא שותה משקאות חריפים, ומדובר בטענה פוגענית. לדבריו, לא היו שום אימים אלא שהוא הבין כי המתלונן לא רוצה להעסיקו יותר ולכן ביקש ממנו מכתב פיטורין (ר' בפרוטוקול, עמ' 39 שורה 6 ואילך).

38. עוד סיפר הנאשם כי כיום הוא עובד במקום חדש, בו הוא משתכר בין סכום של 7,500 ₪ לבין סכום של 8,000 ₪, וזאת בנוסף לעבודה כמאבטח. הנאשם הציג, בהקשר זה, תלושי שכר לחודשים ינואר עד מרץ 2015, שלפיהם סך התשלומים שקיבל היה מעל 9,000 ₪ בכל אחד מחודשים אלה (ר' נ/4). גם בחקירתו הנגדית עמד הנאשם על גרסתו. כשהטיחה בו התובעת כי התלושים שבמחלוקת הינם מזויפים השיב הנאשם כי אלה הם התלושים שקיבל ממעבידו (ר' בפרוטוקול, עמ' 48 שורה 29).

39. מר סטרובורוב העיד וסיפר כי בתקופה הרלוואנטית הוא עבד בחברה, יחד עם הנאשם, והרוויח משכורת בין סכום של 6,200 ₪ לבין סכום של 7,500 ₪ (ר' בפרוטוקול, עמ' 51 שורה 4). לדבריו, הוא לא קיבל תלושי שכר מהמתלונן אלא כשעזב את החברה, או אז נפקו לו תלושי שכר על סכומים נמוכים (ר' התלושים נ/5, מחודשים פברואר ומרץ 2013, הכוללים שניהם תשלום נטו בסך של 3,735 ₪). מר סטרובורוב טען כי סכום נמוך זה אינו משקף את שכרו בפועל, והפנה לכך שבאותה התקופה

קיבל העברות תשלומים בסכומים גבוהים בהרבה (ר' בתדפיס חשבון הבנק שלו, נ/6).

ד.

דין והכרעה:

40. לאחר ששמעתי את עדויות עדי התביעה ועדי ההגנה שהעידו לפניי, וגם עיינתי במסמכים ובמוצגים שהוגשו לפניי ובטיעוני ב"כ הצדדים בסיכומיהם, כולל הסיכומים בכתב שהגישה ב"כ המאשימה, אני קובע כי המאשימה לא עמדה במקרה זה בנטל ההוכחה המוטל עליה. יודגש כי לא מדובר בהכרעה המבוססת על התרשמויות מן העדויות גרידא, אלא בהכרעה המבוססת גם על מגוון שיקולי הגיון וסבירות.

41. יאמר מיד, כי די בעובדה שמטעם המתלון נמסרו שתי גרסאות של תלושי השכר הרלוואנטיים על מנת לעורר, למצער, ספק סביר בשאלת אשמתו של הנאשם בזיוף התלושים שבמחלוקת; וממילא בהוכחת כל עבירה הכרוכה בעשיית שימוש בהם. כידוע, תלושי שכר הינם מסמכים מהותיים וחשובים, בעלי השלכות שונות, לרבות בכל הקשור לתשלומי מיסים למיניהם, ועל כן אין זה מתקבל על הדעת כי בתלושים שונים של אותו החודש יופיעו סכומים שונים, גם אם התלושים הופקו במועדים שונים. לפיכך, משמסתבר כי מטעם החברה דנא נפקו לפחות שתי גרסאות של תלושי השכר הרלוואנטיים, מתעורר למצער ספק אם היא לא זו שניפקה גם את הגרסה השלישית.

42. זאת ועוד. אף מראיות התביעה כשלעצמן עולות תמיהות של ממש בכל הקשור להתנהלות הכספית של החברה, הן בתשלום שכר עבודתו של הנאשם והן באופן כללי, כלהלן:

- דברי המתלון עצמו כי הוא קיזז מתוך משכורתו של הנאשם מפרעה או הלוואה, מבלי שהדברים נרשמו בתלושי השכר (ר' דבריו שתועדו במזכר ת/1), התנהלות שהינה בלתי ראויה על פניה.
- דברי העד מר קרבצ'וק, שלפיהם הסכום המופיע בהעברות הבנקאיות שהציג המתלון (בתדפיסים בת/1) אינו מייצג את שכרו בפועל ואף נמוך ממנו באופן משמעותי.
- דברי העד מר עבדי, שציין כי גם התלושים ה"אמיתיים" אינם כוללים הפרשות נדרשות לרבות לפנסיה.
- ולבסוף, דברי הנאשם שאושרו בעיקרם על ידי המתלון, שלפיהם תשלום שכרו של הנאשם נעשה בהעברת מזומנים על ידי אביו של המתלון.

43. עדותו של המתלון לפניי היתה, מחד גיסא, מועצמת, ומאידך גיסא, חלקית:

מועצמת כיצד? - המתלון העלה בעדותו טענות מרחיקות לכת, שלפיהן הנאשם סחט אותו באיומים חמורים, שהופנו כלפיו וכלפי בני משפחתו, וכך השיג ממנו את הודעת הפיטורין. המתלון אף טען שהתלון על כך במשטרה, אך בחומר הראיות שהוגש לפניי אין לדבר כל זכר. יוטעם, כי הנאשם לא נחקר בגין תלונה נטענת זו והדברים גם לא עלו בעימות שנערך בין השניים. אמנם המתלון טען בעימות שהנאשם "הכריח" אותו לפטרו, אך הוא לא ציין איומים או עבירה אחרת ואף טען, באותה הנשימה, שהנאשם היה עובד טוב. בהקשר זה ראוי לציין עוד את התיאורים המועצמים בעדות המתלון, שלפיהם הנאשם היה עובד בעייתי שמעולם לא עמד במכסת העבודה ואף גרם לנזקים, וכן את דברי המתלון - שגם אותם לא טרח לגבות בראיות - כי הנאשם מומחה לזיופים, לרבות באמצעות תוכנה ייעודית לדבר.

חלקית כיצד? - המתלון ביקש לתמוך את טענתו כי התשלומים לעובדים בחברה היו באותה תקופה

נמוכים ביותר, בתדפיס חשבון הבנק של החברה המצורף לת/1. והנה, בעדותו הסתבר לפתע כי קיים חשבון נוסף, ותדפיסי החשבון בת/1 אינם ממצים את פעילות החברה. יש לציין, כי לא זו בלבד שהמתלון לא צירף ראייה שתתמוך בטענתו כי החברה העסיקה בתקופה הרלוואנטית עשרות עובדים, אלא שמדפי החשבון בת/1 נראה כי מדובר בהעסקת עובדים בודדים בלבד; ואם החשבון הנוסף הוא שהיה החשבון העיקרי של החברה, לא ברור מדוע הביא המתלון למשטרה דווקא את דפי החשבון הנ"ל. בנוסף, המתלון לא צירף ראיות אודות מצבה הפיננסי של החברה בתקופה הרלוואנטית, כאשר בהקשר זה יש לציין את גרסת הנאשם שלפיה מצבה של החברה היה בעייתי ושיקים שלה חזרו.

44. אם לא די בכל שפורט עד עתה, הרי שהתלושים שבמחלוקת מדברים בעד עצמם. כזכור, על תלושים אלה מופיע כיתוב של משלוח פקס, שלפיו התלושים נשלחו ממשרדיו של מר עבדי אל המתלון. מר עבדי אף ציין בהגינותו הרבה, כי, על פי בדיקה שערך, במועד הנקוב על התלושים שבמחלוקת אמנם נשלח פקס ממשרדיו אל המתלון. המתלון ביקש כאמור לטעון שהנאשם זייף בדרך מתוחכמת כלשהי את התלושים שבמחלוקת. ואולם, גם אם נתעלם לרגע מכך שלא הוצגה לפני כל ראייה לאישוש סברה זו, הרי שגם אם נניח כסברת המתלון, כי הנאשם נטל את התלושים ה"אמיתיים" וזייף בהם את הסכומים, הרי שאין כל מקום להניח כי הוא ידע להוסיף על התלושים שורת פקס שתכלול בדיוק מועד בו בפועל הועבר פקס ממשרדיו של מר עבדי אל המתלון. פשיטא כי מדובר בהנחה עובדתית מרחיקת לכת במיוחד, ועסקינן כזכור במשפט פלילי בו נטל ההוכחה מוטל על המאשימה ולא על הנאשם.

45. אגב כך ראוי להעיר ולדייק בסוגיית הזיוף הנטען, שכן השאלה אם שיעור השכר המופיע בתלושים שבמחלוקת הינו נכון ואמיתי הינה שאלה שונה ונפרדת מהשאלה אם התלושים הם בגדר מסמכים מזויפים. במה דברים אמורים. תלוש שכר שמציין שכר שאינו מלא, או שאינו נכון או שהינו שגוי, אינו בהכרח תלוש מזויף. על פי הדין, מסמך הוא מסמך מזויף רק אם הוא מעיד שקר על עצמו. לפיכך, אם מעביד או מי מטעמו מנפיק תלוש שכר בו מופיעים סכומים או פרטים לא נכונים, הרי שאין מדובר בתלוש מזויף אלא בתלוש שגוי. רק אם צד שלישי, שאינו מוסמך להוציא את תלוש השכר, לוקח תלוש שהונפק על ידי גורם מוסמך ועורך בו שינויים, בין בשינוי הסכומים המופיעים בו ובין בדרך אחרת, ניתן לדבר על זיוף כמשמעותו בדיני העונשין.

46. לפיכך, במקרה דנא, נוכח העובדה שהתלושים שבמחלוקת שוגרו בפקס ממשרדיו של מר עבדי - בהם מתבצעת הנהלת החשבונות של החברה - ספק אם ניתן לומר שהוכח לפני כי תלושים אלה הם בגדר מסמכים מזויפים. עוד יש לציין כאן, ובהקשר של העבירה הנוספת של שיבוש מהלכי משפט, כי יש ממש בטענת ב"כ הנאשם שבכתב התביעה עצמו נטען כי התלושים שבמחלוקת אינם משקפים את מלוא שכרו של הנאשם ועל כן לא ניתן לומר שהתביעה הסתמכה על הסכומים שננקבו בתלושים שבמחלוקת (אשר זויפו לטענת המתלון המוכחשת).

47. ב"כ המאשימה ערה לקושי שבהיעדר ראייה ישירה לעצם זיוף התלושים שבמחלוקת, קל וחומר על ידי הנאשם, אך ביקשה לטעון כי רק לנאשם היה אינטרס בזיוף התלושים נוכח התביעה שהגיש ועל מנת להגדיל את סכומה. מקובל עליי כי אינטרס או מניע עשוי לשמש כראייה נסיבתית, אך במקרה דנא לא הוכח כי אינטרס הנאשם בזיוף התלושים היה גדול יותר מאינטרס המתלון לטעון כי מדובר בתלושים מזויפים שלא ניתנו לנאשם מטעמו.

48. הלכה למעשה לא ניתן לומר כי אינטרס המתלון בדחיית התביעה הינו קטן מאינטרס הנאשם

בקבלתה, ואולי אף ההיפך הוא הנכון. ב"כ המאשימה טענה לקשיים כלכליים של הנאשם, שברקע האינטרס הנטען שלו בזיוף התלושים שבמחלוקת לצורך הגדלת תביעתו, אך הנאשם הכחיש זאת ולא הובאה לפניי ראיה ממשית בנושא זה. מר עבדי אמנם ציין, בסיפא לעדותו לפניי, שלנאשם היו חובות במס הכנסה, אך הנאשם הכחיש זאת נמרצות וכאמור לא הובאו לפניי ראיות ממשיות בנושא (ר' בפרוטוקול, עמ' 33 שורה 5 ואילך). לעומת זאת, הנאשם טען כי דווקא מצבו הכלכלי של המתלון היה בעייתי, ושיקים שלו חזרו, ועל אף שהמתלון דיבר על העסקת עשרות עובדים על ידי החברה בתקופה הרלוואנטית, המסמכים שבחר להציג במשטרה (בת/1) אינם תומכים בכך.

49. בהקשר זה ישנה משמעות לא רק לסכומה הכספי הלא מבוטל של התביעה, אלא גם לעובדה שהיא כוללת טענות חמורות מתחום דיני העבודה נגד החברה ונגד המתלון, לרבות בהיעדר הפרשות לתשלומים סוציאליים ולפנסיה, טענות העשויות להשליך אף על עניינם של עובדים נוספים בחברה, בעבר ובהווה. מכאן, שאין כל אפשרות לצייר את המתלון כחסר כל אינטרס בדחיית התביעה, או בהעלאת טענות שונות נגד הנאשם אשר תוכלנה להביא לסיכולה של התביעה. מדובר כאמור בתביעה העשויה להיות בעלת השלכות לא פשוטות על החברה ועל המתלון, ופשיטא כי למתלון אינטרס מובהק בדחייתה, שבוודאי אינו נופל מאינטרס הנאשם בקבלתה. לפיכך, סוגיית האינטרס אינה יכולה לשמש כאינדיקציה ראייתית מכרעת במקרה דנא.

50. לא למותר לציין עוד את המחדלים הברורים שנפלו בחקירת המקרה דנא. כזכור, החוקרת גב' גלעדי יצאה לחופשת לידה, ועל כן לא ביצעה פעולות חקירה נדרשות ואף לא שמה לב לעובדה שמטעם המתלון הוגשו שתי גרסאות שונות של תלושי השכר הרלוואנטיים. החוקרת גב' בצינסקי, שהחליפה אותה, לא ראתה עצמה כחוקרת בתיק ועל כן לא ביצעה את יתר הפעולות שנדרשו בנסיבות הנ"ל. יש להדגיש, כי בניגוד למרבית התיקים העוסקים במסמכים מזויפים לא הוכנה במקרה זה, וממילא לא הוגשה לפניי, חוות דעת של מעבדת המסמכים במחלקה לזיהוי פלילי (מז"פ) בסוגיית עצם הזיוף. בנוסף, פעולות חקירה נדרשות - בפרט לרקע קיומן של שלוש גרסאות של התלושים הרלוואנטיים - לא בוצעו, לרבות בבדיקה מול חברת שקלולית, או מול רשויות המס, באשר לשאלה מהם התלושים ה"אמיתיים" שדווחו לרשויות המס בזמן אמת.

51. יוער, כי הבדיקה היחידה שכן נערכה - בפנייה למשרד הפנים, על מנת לקבל את העתקי התלושים שהגיש הנאשם במסגרת בקשתו שם - דווקא מתיישבת עם גרסת הנאשם ואף מחזקת אותה. התלושים שהגיש הנאשם שם הם, כזכור, בדיוק התלושים שבמחלוקת (ר' נ/1). הגשת התלושים נעשתה בטרם פוטורי הנאשם, כאשר הם נדרשו למשרד הפנים רק להוכחת עצם עבודתו של הנאשם ללא התייחסות לשיעור השכר. פשיטא אפוא שבאותו שלב לא היה לנאשם אינטרס כלשהו לזייף את התלושים, בוודאי לא לצורך תביעה שטרם נולדה עילתה. מכאן, שאף בבדיקה זו יש כדי לתמוך במסקנת הזיכוי.

52. בסיום הדברים ראוי לציין כי על פי הראיות, שהונחו לפניי על ידי שני הצדדים, אין בידי לקבוע באופן פוזיטיבי כיצד ובאילו נסיבות נערכו תלושי השכר שבמחלוקת. ואולם, במסגרת ההליך שלפניי אין כל צורך בכך. השאלה היחידה הטעונה הכרעה לפניי היא השאלה אם הוכח שהנאשם זייף את התלושים שבמחלוקת ועשה בהם שימוש לצורך שיבוש מהלכי משפט, כנטען בכתב האישום; והתשובה לשאלה זו הינה בשלילה. לא למותר לציין עוד, כי לא מדובר במקרה דנא במקרה של ספק סביר גרידא, אלא מדובר במקרה שבו ראיות המאשימה אינן מתקרבות לרף ההוכחה המוטל עליה.

ה. סוף דבר:

53. אשר על כן ולאור כל האמור לעיל החלטתי, כאמור ברישא להכרעת הדין, לזכות את הנאשם מהעבירות שבהן הוא הואשם בכתב האישום.

ניתנה היום, יום חמישי ט"ו תמוז תשע"ה, 02 יולי 2015, במעמד הצדדים.